

offentlige, iværksatte et større byggeprojekt godkendt af myndighederne, gennemførte forskellige miljøforanstaltninger osv. Da amtet tinglyser ejendommen som giftdepot, bidrager man direkte til en konkurs som følge af den værdiforringelse, virksomheden udsættes for.

I dag er mekanikeren stavnsbundet til en erhvervsjendom, han i realiteten ikke kan sælge eller anvende fornuftigt, og det offentlige afviser at gøre noget. Da grundvandet ikke berøres, har amtet, der erkender oprydningsoverpligtelsen, lagt sagen nederst i bunken. Da det offentlige både juridisk og ikke mindst moralsk har bidraget til en erhvervsdrivendes forlis, må det være rimeligt at opfordre regeringen til at afhjælpe den urimelige og ulykkelige situation hurtigst muligt.

Svar (30/4 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): I anledning af det stillede spørgsmål har Miljøstyrelsen indhentet en udtalelse fra Storstrøms Amt. Det fremgår heraf bl.a., at den pågældende virksomhed ligger på en del af et areal, der tidligere blev anvendt som imprægneringsanstalt. Arealet blev registreret som kemikalieaffaldsdepot efter den dagældende kemikalieaffaldsdepotlov den 1. maj 1984. Efter ikrafttrædelse af affaldsdepotloven blev grundejerne i december 1990 underrettet om registrering. Det er amtets vurdering, at de nuværende erhvervs-mæssige anvendelser af arealet ikke er problematiske eller forbundet med nogen risiko for de mennesker, som opholder sig herpå, og at forureningen ikke udgør nogen trussel mod grundvandet eller Masned Sund, hvorfor en oprensning efter affaldsdepotloven er lavt prioriteret i amtet.

Kemikalieaffaldsdepotloven fra 1983 indeholder ingen bestemmelser om myndighedernes pligt til at underrette grundejerne om foretagne registreringer. I anledning af en konkret sag udsendte Miljøstyrelsen imidlertid i 1985 en anbefaling til alle amter om, at grundejerne blev underrettet skriftligt, når en ejendom blev registreret som depot. Først med affaldsdepotloven fra 1990 fastsattes en bestemmelse om, at grundejerne samtidig med registreringen skal underrettes herom, ligesom registreringen skal tinglyses.

Det er derfor min opfattelse, at den nugældende retstilstand har indført den nødvendige

beskyttelse af grundejerne mod tilsvarende situationer.

Der er ingen tvivl om, at jordforureninger medfører værditab på de forurenede ejendomme med deraf følgende problemer for grundejerne. Selv værditabsloven, hvis hovedsigte jo netop er at afhjælpe værditabsproblemer for uskyldige boligejere, forudsætter dog, at der alene skal anvendes offentlige midler til imødegåelse af værditabsproblemer, hvor der også er en miljømæssig begrundelse herfor. Det fremgår af lovforslaget om værditabsordningen, som den daværende regering fremsatte i november 1992, at industriejendomme og landbrugsejendomme ikke er omfattet af ordningen.

Som refereret ovenfor finder amtet ikke nogen aktuell miljømæssig begrundelse for en oprensning, ligesom den nuværende erhvervs-mæssige anvendelse af grunden efter amtets opfattelse er miljømæssigt uproblematisk. Det er min opfattelse, at de offentlige midler, der afsættes til jordforureningsområdet, fortsat skal anvendes dér, hvor der opnås miljøgevinster. Jeg ser derfor ingen mulighed for at afhjælpe de problemer, som sagen har afstedkommet for den pågældende virksomhedsejer.

Storstrøms Amt har oplyst, at der fra underretningen af grundejeren i slutningen af 1990 og frem til slutningen af 1995 er foregået en korrespondance mellem parterne i anledning af sagen. Det tilkommer ikke mig at vurdere, om amtet eller kommunen under sagens forløb har handlet på en måde, som giver grundlag for et erstatningskrav. Spørgsmålet må afklares mellem de berørte parter og – hvis parterne måtte ønske dette – af domstolene.

Spm. nr. S 1979

Til miljø- og energiministeren (16/4 96) af:
Kaj Ikast (KF):

»Er ministeren enig i, at der ikke nogen steder i EU-lovgivningen findes bestemmelser, der forhindrer udlejning af danske ferie- og fritidshuse i perioden fra 1. oktober til 1. april?«

Begrundelse

Af Jydske Vestkysten den 16. april 1996 fremgår det, at professor, dr.jur. Bernhard Gomard